

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันธุรกิจการท่องเที่ยวนั้นได้กลายเป็นหนึ่งในธุรกิจที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วที่สุดในท้องตลาดโลก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้น ได้รับความนิยม และกลายเป็นแม่แบบของการท่องเที่ยว ประกอบกับวิกฤติการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโลกอันเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากจากทางภาครัฐ และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ถูกเสนอขึ้นมาท่ามกลางความท้าทายในการตอบรับกับผลกระทบทางสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบด้วยความเกี่ยวข้องกับประเด็นทางสภาพแวดล้อม อันมีปัญหาที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับระดับในการพัฒนา ซึ่งในขณะนี้ ความยากในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึง และสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วนั้น ได้รับความสนใจจากทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในแง่เศรษฐกิจ และการเมือง อีกทั้งยังได้รับความสนใจจากสาธารณชนอีกด้วย วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือ 1) ศึกษาข้อกำหนดศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสถานที่พักแรมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกรณีศึกษา 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาสถานที่พักแรมและแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ในงานวิจัยนี้ มีการศึกษารวบรวมข้อมูลที่ต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การศึกษาจากงานวิจัย และกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 2) จากการสำรวจด้านกายภาพจากกรณีศึกษา และ 3) ความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นในการกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาสถานที่พักแรมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดสถานที่พักแรมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น มีการเรียงลำดับความสำคัญ ดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เด่นชัด คือ ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และแหล่งธรรมชาติ รวมถึงความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านกายภาพของที่ตั้งสถานที่พักแรมที่เด่นชัด คือ สถานที่พักแรมตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักแรมตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบของสินค้าต่าง ๆ ในการให้บริการ รวมทั้งตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ปัจจัยด้านกายภาพของการออกแบบที่สำคัญได้แก่ คือ สภาพแวดล้อมรอบตัวสถานที่พักแรม สถาปัตยกรรมและการออกแบบ รวมถึงวัสดุในการก่อสร้าง เช่น การใช้วัสดุภายในท้องถิ่น และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานที่พักแรม ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ

คือ ความหลากหลายของกิจกรรม กิจกรรมสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และความต่อเนื่องของแต่ละกิจกรรมโดยการจัดการนำเที่ยว ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ด้านชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการท่องเที่ยว อันเป็นกุญแจสำคัญต่อฝ่ายต่าง ๆ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตลอดจนการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต